

DOROŚĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf dor(o)ść sie.

Sł stp, Cn, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. dorosłość.

Stać się dorosłym:

Zwrot: »swych lat dorość się«: Co wczynił był temu kápłanowi Elifowi/ ktorego dla fynow yego rołpuftnych łkarał/ iż áni z yego rodu wyęcey kápłan powłtawał/ áni łie żaden łwycł lat dorość mogli. GliczKsiqż F7v.

Formacje pochodne cf ROŚĆ.

KN